

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 024152 23 K
Tuzla, 14.03.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Damira Čačkovića kao predsjednika vijeća te Merside Sušić i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Edite Jakovljević, u krivičnom predmetu protiv optuženog K.N.zv.“K.“ zbog krivičnog djela - Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa stavom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i optužene A.A. zbog krivičnog djela - Teška tjelesna povreda iz člana 172. stav 1. u vezi sa stavom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0114264 23 od 16.11.2023. godine, koja je potvrđena dana 20.11.2023. godine i precizirana na glavnom pretresu dana 06.02.2024. godine, nakon održanog pretresa radi izricanja krivičnopravne sankcije dana 14.03.2024. godine istog dana donio je i u odsutnosti stranka i branilaca optuženih, javno objavio

P R E S U D U

Optuženi:

1. K.N.zv.“K.“, sin A. i majke M., djevojački Č., rođen ... godine u T., gdje je i nastanjen, u Ulici ..., državljanin BiH, po narodnosti Bošnjak, JMBG: ..., po zanimanju keramičar, sa završenom Srednjom Građevinskom školom, nezaposlen, neoženjen, bez djece, srednjeg imovnog stanja, do sada neosuđivan.
2. A.A., kći A. i majke M., djevojački B., rođena ... godine u T., gdje je i nastanjena, u Ulici ..., državljanka BiH, po narodnosti Bošnjakinja, JMBG: ..., sa završenom Gimnazijom, nezaposlena, neudata, bez djece, srednjeg imovnog stanja, do sada neosuđivana,

K r i v i s u

Što su:

Dana 29.10.2023. godine, oko 16,15 sati, u Tuzli, u Ulici Đorđa Mihajlovića, između bivšeg kina Centar i caffè bara “Intermezzo”, grad Tuzla, nakon što su prethodno istoga dana izvjesno vrijeme skupa pratili S.I. po gradu, K.N.zv.“K.“ je bez prethodne najave, prišao S.I. te ga iznenada napao sa leđa nožem na preklop, dužine oštrice 9 cm, tako što mu je, iako svjestan da ga na taj način može usmrtniti, što je i

htio, istome zadao udarac nožem snagom zamaha srednje jakog intenziteta u predio desne strane vrata, kao vitalni dio tijela, uslijed čega je S.I. zadobio lake tjelesne ozljede u vidu rane ubodine desnog bočnog predjela vrata u predjelu desnog pregibača vrata dubine oko 4 cm i širine oko 2 cm, a da bi nakon što ga je S.I. odgurnuo od sebe, A.A., govoreći S.I. „gotov si, završiću te”, iako svjesna da ga na taj način može teško tjelesno povrijediti, što je i htjela, metalnom šipkom S.I. zadala jedan udarac u predjelu desne strane grudnog koša nanijevši mu na taj način laku tjelesnu povredu u vidu oguljotine kože predjela prednje strane grudnog koša, a potom sa navedenom metalnom šipkom zamahnula i u pravcu njegove glave, pa je S.I. u namjeri da se odbrani od tog udarca postavio svoju lijevu ruku tako da mu je predmetnom metalnom šipkom zadala udarac u predjelu lijeve podlaktice nanijevši mu na taj način laku tjelesnu povredu u vidu razderno - nagnječne rane predjela stražnje unutrašnje strane srednje trećine lijeve podlaktice.

Dakle, optuženi K.N.zv.“K.” drugog pokušao usmrtiti, a optužena A.A. drugog pokušala teško tjelesno povrijediti.

Čime je optuženi K.N.zv.“K.” izvršio krivično djelo - Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a optužena A.A. krivično djelo - Teška tjelesna povreda iz člana 172. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine pa sud:

I

Optuženog K.N.zv.“K.” na osnovu odredbe iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i uz primjenu odredaba člana 42., 43. stav 1. i 2., 49., 50. tačka a) i b) i 51. stav 1. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine:

OSUĐUJE

na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine

Primjenom odredbe člana 57. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom K.N.zv.“K.” se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 29.10.2023. godine, od 17,40 sati pa do 14.03.2024. godine.

Na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH prema optuženom K.N.zv.“K.” se izriče sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to: noža na preklop dužine oštrice 9 cm kao sredstva izvršenja krivičnog djela.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi K.N.zv.“K.” se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni S.I. sa imovinskopравnim zahtjevom se upućuje na parnični postupak.

II

Optuženu **A.A.** na osnovu odredbe člana 172. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i uz primjenu odredaba člana 42., 43. stav 1. i 2., 49., 50. tačka a) i člana 51. stav 1. tačka e) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine:

O S U Ā U J E

na kaznu zatvora u trajanju od 4 (ćetri) mjeseca

Na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH prema optuženoj A.A. se izriće sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to: metalne poluge kao sredstva izvršenja krivićnog djela.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivićnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optužena A.A. se oslobađa plaćanja troškova krivićnog postupka.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivićnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni S.I. sa imovinskopравnim zahtjevom se upućuje na parnićni postupak.

OBRAZLOŹENJE

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj broj T03 0 KT 0114264 23 od 16.11.2023. godine, koja je potvrđena dana 20.11.2023. godine optuženom K.N.zv.“K.“ je stavljeno na teret izvršenje krivićnog djela - Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa stavom 28. Krivićnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), a optuženoj A.A. izvršenje krivićnog djela – Teška tjelesna povreda iz člana 172. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH.

Dana 11.12.2023. godine održano je roćište za izjašnjenje o krivnji na kojem su se optuženi K.N.zv.“K.“ i A.A. izjasnili da nisu krivi, te je nakon toga zakazan i održan glavni pretres.

Tokom glavnog pretresa u dokaznom postupku sud je proveo dokaze optužbe saslućanjem svjedoka S.I., Mldb.1 i A.T., saslućanjem vještaka Alić Emira zapisnik Policijske uprave Tuzla o saslućanju svjedoka S.I. pod brojem: 08-06/7-1-03.3-/23 od 29.10.2023. godine, zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 114264 23 od 09.11.2023. godine o saslućanju svjedokinje Mldb.1, naredba Kantonalnog tužilaštva TK za vještaćenje tjelesnih povreda S.I. broj Kta 180/23 od 30.10.2023.godine, naredba za dopunu vještaćenja Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 001426 23 od 03.11.2023. godine po vještaku Alić Emir, nalaz i i mišljenja vještaka Alić Emira od 30.10.2023. godine i 09.11.2023.godine, specijalistićki nalaz JZU UKC Tuzla, Klinike za bolesti, uha, grla i nosa i Hirurgije glave i vrata na ime S.I. od 29.10.2023. godine, specijalistićki nalaz Klinike za torokalnu hirurgiju JZU UKC Tuzla od 29.10.2023. godine na ime S.I., specijalistićki nalaz JZU UKC Tuzla Klinike za ortopediju i traumatologiju na ime S.I. od 29.10.2023.godine, zapisnik Policijske uprave Tuzla o uviđaju pod brojem 08-06/7-1-03.-3-23 od 29.10.2023. godine, zapisnik Policijske uprave Tuzla o pokazivanju

predmeta pod brojem 08-06/7-1-03.3-/23 od 29.10.2023. godine, dopis Policijske uprave Tuzla pod brojem 08-06/7-1-03.3-4325/23 od 29.10.2023.godine u prilogu kojeg se nalazi obavještenje tužiocu o krivičnom djelu za koje je propisana kazna zatvora preko pet godina, dopis Policijske uprave Tuzla pod brojem 08-06/7-03.3-4325/23 od 13.11.2023. godine, upućen Kantonalnom tužilaštvu TK, prilog u kojem se nalazi prijava o događaju PU Tuzla, službena zabilješka Policijske stanice Centar od 02.11.2023. godine, kao i zapisnik o obezbjeđenju lica mjesta Policijske stanice Centar od 29.10.2023. godine, izvještaj o izvršenom pretresanju osobe bez naredbe Policijske stanice Centar broj 08-06/7-4-03.3-4325/23 od 29.10.2023. godine, zapisnik o pretresanju osobe K.N.zv.“K.“ Policijske stanice Centar pod brojem 08-06/7-4-70/23 od 29.10.2023. godine, zapisnik Policijske stanice Centar o pretresanju osobe A.A. pod brojem 08-06/7-4-71/23 od 29.10.2023. godine, zapisnik o lišenju slobode Policijske stanice Centar pod brojem 08-06/7-4 od 29.10.2023. godine na ime K.N.zv.“K.“, zapisnik o predaji osobe lišene slobode nadležnom tužiocu PU Tuzla pod brojem 08-06/7-1-65/23 od 30.10.2023. godine na ime K.N.zv.“K.“, zapisnik o predaji osobe kojoj je oduzeta sloboda drugoj organizacionoj jedinici i drugoj instituciji Policijske stanice Centar pod brojem 08-06/7-4-65/23 od 29.10.2023. godine na ime K.N.zv.“K.“, zapisnik o predaji osobe kojoj je oduzeta sloboda drugoj organizacionoj jedinici i drugoj instituciji Policijske stanice Centar pod brojem 08-06/7-4-66 od 29.10.2023. godine na ime A.A., zapisnik PU Tuzla o otpust osobe kojoj je oduzeta sloboda na ime A.A. pod brojem 08-06/7-1-04.3-66/23 od 30.10.2023. godine, zapisnik o lišenju slobode na ime A.A. Policijske stanice Centar pod brojem 08-06/7-4 od 29.10.2023. godine, zapisnik Sektora uniformisane policije, Jedinica za obezbjeđenje ličnosti i objekata o prijemu osobe kojoj je oduzeta sloboda u prostorijama zadržavanja na ime K.N.zv.“K.“ pod brojem 08-06/2-4-270/23 od 29.10.2023. godine, zapisnik o prijemu osobe oduzete slobode u prostorije za zadržavanje na ime A.A. pod brojem 08-06/2-4-269/23 od 29.10.2023. godine, fotodokumentacija MUP-a TK pod brojem 08-06/7-1 od 29.10.2023. godine, fotodokumentacija MUP-a TK pod brojem 08-06/7-1 od 29.10.2023. godine, izvod iz kaznene evidencije PU Tuzla pod brojem 08-06/7-1-03.7-3-5-15098/23 od 30.09.2023.godine na ime K.N.zv.“K.“ i A.A., popis troškova Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0114264 23 od 10.11.2023. godine, bijela papirna vrećica obezbjeđena sa žutom trakom sa natpisom dokaz, sa naznakom broj 683/23, ubistvo u pokušaju, Tuzla, ulica Đorđa Mihajlovića do broj 4. – 29.10.2023. godine, oštećeni S.I., trag broj 4. metalni pajsar pronađen u ugostiteljskom objektu „Intermeco“ sa potpisom krim. tehničara S.D., zatim manja bijela papirna koverta sa naznakom – ubistvo u pokušaju, Tuzla, ul. Đorđa Mihajlovića do broj 4. – 29.10.2023. godine, 2 vatirana štapića na kojima su prisutni tragovi crveno-smeđe boje koji asociraju na krv, a pronađeni na licu mjesta prijavljenog događaja, bijela papirna vrećica obezbijedena sa žutom trakom sa natpisom dokaz, na kojoj je naznačeno - uviđaj broj 684/23, ubistvo u pokušaju, 29.10.2023.godine, oštećeni S.I., trag broj 5. nož na preklapanje crne boje na čijem sječivu se nalazi tragovi crveno-smeđe boje, koje asociraju na krv, sa potpisom krim. tehničara S.D., te veća smeđa papirna vreća obezbijedena sa žutom trakom sa natpisom dokaz, na kojoj je ispisano: MUP TK, PU Tuzla, OKP, datum 29.10.2023.godine, oštećeni S.I., osumnjičeni K.N.zv.“K.“, djelo – ubistvo u pokušaju, da se u vreći nalazi pozicija broj 3. – muška kožna crna jakna proizvođača „KTK“ Visoko, u čijem se vanjskom dijelu džepa nalazi pakovanje filter papira, a kao dokaze odbrane saslušanjem svjedoka Š.U. i A.N., te iskaze optuženih K.N.zv.“K.“ i A.A. koji su iznijeli svoje odbrane.

Sud je izvedene dokaze na glavnom pretresu u smislu odredbe člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) cijenio

pojedinačno i u međusobnoj vezi i zaključio da je optuženi K.N.zv.“K.“ izvršio krivično djelo – Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, a optužena A.A. krivično djelo – Teška tjelesna povreda iz člana 172. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH na način, u vrijeme i na mjestu kako je to i navedeno u izreci ove presude.

Tako je svjedok S.I. u svom iskazu na glavnom pretresu od 06.02.2024. godine naveo da optuženog K.N.zv.“K.“ poznaje iz viđenja nekih četiri do pet godina, a sa optuženom A.A. je bio u vezi nekih dvije i po godine, te su raskinuli početkom prošle godine. Što se tiče kritičnog događaja, svjedok je naveo da se nalazio u društvu sa Mldb.1, te se kretao od kafića Firma prema MUP-u, kada je primjetio da ga optuženi prate, te da su mu nešto dobacili, a da bi potom otišao do gradskog parka. Tada je ponovo primjetio optužene kako mu se približavaju pa je zajedno sa Mldb.1 krenuo prema MUP-u kako bi ih prijavio, te je prolazeći pored kafića Intermeco za vrijeme dok se Mldb.1 nalazila pet do deset metara ispred njega čuo je korake kako neko trči iza njega. Svjedok se potom okrenuo i vidio je optuženog K.N.zv.“K.“ na svom lijevom ramenu pa ga je odgurnuo od sebe, te je K.N.zv.“K.“ potom otrčao od njega nekih pet metara i tada je svjedok u njegovoj ruci primjetio nož. Nakon toga se optužena A.A. zaletila na svjedoka i sa tupim metalnim teškim predmetom pokušavala da ga udari, a što je i uspjela te mu zadala udarac u predjelu desne strane grudnog koša, a potom ga je pokušala i udariti tim predmetom i u predjelu glave, a koji udarac je svjedok izbio tako što je postavio svoju lijevu ruku i na taj način zadobio povredu lijeve podlaktice. Svjedok je dalje naveo da mu je A.A. čitavo to vrijeme nešto dobacivala, te je tada primjetio da krvari iz predjela vrata, a kada je neko zavikao da će zvati policiju optuženi su pobjegli. Svjedok je dalje naveo da on nije osjetio ubod u vrat jer je bio u šoku, a tek kada se A.A. odmakla od njega primjetio je da krvari, te da se u vrijeme dok mu je A.A. zadavala udarce optuženi K.N.zv.“K.“ nalazio udaljen oko pet metara od njega. Takođe je naveo da između njega i A.A. nije postojao nikav prethodni sukob, a između njega i K.N.zv.“K.“ je bio jedini sukob to što je K.N.zv.“K.“ prijavio policiji zbog vandaliziranja spomenika. Kantonalni tužilac je svjedok predočavao njegov iskaz iz istrage kojom prilikom je svjedok naveo da mu je optužena A.A. prilikom kritičnog događaja govorila „ti si mrtav čovjek“, te krenula prema njemu metalnom šipkom sa kojom ga je udarila u lijevu podlakticu, a da bi svjedok na glavnom pretres pojasnio da to optužena nije izgovorila, već je konstantno psovala i govorila mu „završiću te“, te da mnoge riječi nije ni razumio, ali je shvatio da mu prijeti da će ga ubiti.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog K.N.zv.“K.“ svjedok je naveo da je sa optuženim imao prethodni sukob i to prvo iz razloga što je prijavio optuženog zbog vandaliziranja nadgrobničkih spomenika i paljenje kapele, a potom kada je primjetio da ga optuženi uhode na šetalištu Slanja banja, pa im je prišao te su se on i optuženi K.N.zv.“K.“ malo pogurali, ali tom prilikom on optuženog nije udarao. Dalje je naveo da je na licu mjesta sačekao dolazak policijskih službenika koji su sa njim obavili razgovor, a da bi potom drugi iskaz dao u prostorijama JZU UKC Tuzla dvojici inspektora od kojih je jedan bio muškog, a drugi ženskog roda, kojom prilikom ga je saslušavao muški inspektor koji je njegove odgovore i unosio na zapisnik, te da je bio poučen o svojim pravima i obavezama, ali se nije mogao sjetiti o kojem konkretno.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optužene A.A., svjedok je naveo da se ne može sjetiti tačnih riječi koje mu je A.A. kritične prilike uputila, ali da je otprilike rekla da želi da ga završi i da je gotov.

Branilac optuženog K.N.zv.“K.“ je uložio prigovor zakonitosti zapisnika Policijske uprave Tuzla broj 08-06/7-1-03.3- /23 od 29.10.2023. godine o saslušanju svjedoka S.I., a čiji sadržaj je kantonalni tužilac predočavao svjedoku sa obrazloženjem da je predmetni zapisnik nečitak i da je sačinjen suprotno odredbi člana 168. ZKP FBiH jer zapisnik nije potpisan od strane svjedoka na svakoj stranici niti su potpisane sve pouke koje je svjedok dužan potpisati shodno odredbama ZKP FBiH, kao i da na zapisniku nije konstatovano ko je zapisničar već je samo na mjestu zapisničara konstatovana izvjesna „E.“, a dok se svjedok na glavnom pretresu izjasnio da je osoba koja ga je saslušavala sačinjavala i zapisnik.

Sudsko vijeće navedene prigovore branioca optuženog K.N.zv.“K.“ je odbilo kao neosnovane i to iz slijedećih razloga:

Naime, prije svega ovo vijeće napominje da se nezakonitost određenog dokaza ne može zasnivati isključivo na činjenici da je prilikom njegovog pribavljanja povrijeđena neka odredba procesnog zakona (osim ako to nije izričito propisano), nego se u tim situacijama mora cijeliti cilj odredbe (koja nije primijenjena ili je prekršena), značaj propusta da se postupi u skladu sa njom za osnovna prava i slobode, kao i značaj toga propusta u odnosu na osnovna načela krivičnog postupka, pa se tek tada može izvesti zaključak o zakonitosti ili nezakonitosti određenog dokaza. Svako suprotno postupanje značilo bi da bilo koja povreda odredaba procesnog zakona prilikom pribavljanja dokaza, automatski ima za posljedicu nezakonitost toga dokaza.

U ovom konkretnom slučaju činjenica da predmetni zapisnik nije sačinjen sukladno odredbi člana 168. stav 2. ZKP FBiH, odnosno to što saslušavana osoba nije potpisala svaki list zapisnika bez argumentacije branioca optuženog K.N.zv.“K.“ čega smatra da je uslijed toga došlo do povrede ljudskih prava i sloboda optuženog propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima ili do pribavljanja dokaza bitnim povredama odredaba ZKP FBiH, u smislu odredbe člana 11. stav 2. ZKP FBiH nema sama po sebi posljedicu da se radi o nezakonitom dokazu. Ovo naročito iz razloga što je uvidom u predmetni zapisnik utvrđeno da se isti sastoji od četiri stranice od kojih su tri stranice potpisane od strane svjedoka, te da je svjedok svojim potpisom potvrdio da je upoznat sa svim svojim pravima i obavezama, te da je i na glavnom pretresu pred sudom odgovarajući na pitanje branioca optuženog jasno naveo da je prilikom davanja svog iskaza bio upoznat sa svojim pravima i obavezama.

Isto tako, branilac optuženog K.N.zv.“K.“ u svom prigovoru ne argumentuje ni na koji način je nekonstatovanjem zapisničara na prvoj stranici predmetnog zapisnika i to što se optuženi izjasnio na glavnom pretresu da je ista osoba koja ga je saslušavala i sačinjavala zapisnik došlo do povrede ljudskih prava i sloboda optuženog ili bitne povrede odredaba ZKP FBiH, u smislu odredbe člana 11. stav 2. ZKP FBiH. Pri tome je sudsko vijeće naročito cijnilo činjenicu da je svjedok S.I. na glavnom pretresu potvrdio da je saslušan od strane policijskih službenika, te je pri tome davao i pojašnjenja u vezi sadržine tog iskaza, kao i činjenicu da je njegovo saslušanje obavljeno u prostorijama JZU UKC Tuzla, odnosno van službenih prostorija policijskog organa, a u kojem slučaju sukladno članu 165. stav 2. ZKP FBiH zapisnik može pisati i osoba koja poduzima službenu radnju ukoliko se zapisničar ne može osigurati. Nadalje, zakonitost predmetnog zapisnika se ne može pobijati ni navodima da je isti nečitak, već bi se na taj način eventualno moglo prigovarati samo da je isti nerazumljiv, ali bi i taj prigovor bio neosnovan obzirom da je sadržaj zapisnika, iako je rukom pisan, dovoljno čitak i razumljiv.

Na koncu, iako je predmetni zapisnik kantonalni tužilac koristio na glavnom pretresu prilikom direktnog ispita svjedoka S.I., njegov sadržaj sudsko vijeće i neće posebno cijeniti, već samo njegov iskaz sa glavnog pretresa, a obzirom da je svjedok na glavnom pretresu objasnio svoj prethodni iskaz i pobio određene navode iz istog, odnosno riječi koje je optužena A.A. izgovorila kritične prilike.

Nakon saslušanja svjedoka S.I. kantonalni tužilac je djelimično izmjenio činjenične navode iz potvrđene optužnice na način da je umjesto riječi „ti si mrtav čovjek“, a koje je optužena A.A. kritične prilike izgovorila zamijenio sa riječima „gotov si, završiću te“, a na što su se optuženi i njihovi branioci izjasnili da su im jasne izmjene činjeničnih navoda.

Svjedokinja Mldb.1 je u svom iskazu na glavnom pretresu od 21.02.2024. godine navela da se kritičnog dana sa svojim prijateljem S.I. kretala gradom kada je primjetila da ih optuženi prate, a kada su došli do MUP-a razišli su se nakon čega je zajedno sa S.I. otišla do gradskog parka gdje su sjeli na klupu, a dok su optuženi obišli oko parka. Nakon toga su se svjedokinja i S.I. uputili u pravcu pozorišta, a za vrijeme dok su prolazili pored kafića Intermeco svjedokinju je S.I. odgurno naprijed da joj ništa ne bude, te je ona nastavila kretnju i nije se okretala. Svjedokinja je istakla da ona nije vidjela napad na S.I., a samo je vidjela optuženog K.N.zv.“K.“ kako je izašao ispred nje držeći nož u ruci, te kada se okrenula na udaljenosti od oko pet metara vidjela je S.I. kako mu ju cijeli vrat krvario, te je vidjela i optuženu A.A. kako stoji ali nije vidjela da li je imala nešto u rukama jer joj je bio zamućen vid, te se nakon toga ponovo okrenula i nastavila se kretati. Kantonalni tužilac je svjedokinji predočavao njen iskaz iz istrage kojom prilikom je izjavila da je bila udaljena dva do tri metra, pa je svjedokinja pojasnila taj svoj iskaz sa navodima da je dok je davala taj iskaz sjedila pa nije mogla tačno da pokaže tu razdaljinu kao što je to uradila na glavnom pretresu. Takođe je kantonalni tužilac svjedokinji predočavao njen iskaz iz istrage u dijelu kada je navela da je kod optužene A.A. u ruci vidjela neku metalnu šipku, pa je i taj dio svog iskaza pojasnila na način da je imala zamućen vid, te da je optužena A.A. stajala iza S.I. i da je sasvim sigurno imala nešto u rukama, a obzirom da je S.I. zadobio povrede zaključila je da je to bila metalna šipka.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog K.N.zv.“K.“ svjedokinja je navela da joj nije poznato da su optuženi K.N.zv.“K.“ i S.I. imali neki prethodni fizički sukob.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optužene A.A., svjedokinja je ponovila da je optužena imala nešto u rukama, ali da nije vidjela da li je to metalna ili plastična šipka ili nešto drugo.

Svjedok A.T. je u svom iskazu na glavnom pretresu od 06.02.2024. godine naveo da se kritične prilike nalazio na svom radnom mjestu u kafiću ... kada je vidio da se nešto dešava vani, te kada je izašao vidio je nekog momka koji je krvario u predjelu vrata, pa je pozvao hitnu pomoć i policiju.

Vještak sudske medicine Alić Emir je iznoseći svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu dana 17.01.2024. godine naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona i na osnovu priložene medicinske dokumentacije na ime S.I. i podataka iz tužilačkog spisa utvrdio da je oštećeni S.I. kritične prilike zadobio ranu ubodinu desnog bočnog predjela vrata u predjelu desnog pregibača vrata, razderno-nagnječnu ranu predjela stražnje unutrašnje strane srednje trećine lijeve podlaktice i oguljotinu kože predjela prednje strane grudnog koša, a koje

posmatrano pojedinačno i skupno imaju karakter lakih tjelesnih povreda. Nadalje je vještak naveo da u smislu mehanizma nastanka rana - ubodina desnog bočnog predjela vrata je nastala djelovanjem šiljatog, moguće i oštrog mehaničkog sredstva, moguće noža ili nožu sličnog sredstva posmatrano u prostoru u bilo kojem međusobnom položaju povredio i povrijeđenog u kojem je navedeni dio tijela dostupan djelovanju tog povrednog sredstva snagom zamaha srednjeg jakog intenziteta ili moguće snagom jačeg intenziteta, kroz određenu mehaničku prepreku ili određeni mehanički otpor. Razderno-nagnječna rana predjela stražnje unutrašnje strane srednje trećine lijeve podlaktice, prema mišljenju vještaka, nastala je najmanje jednočinim djelovanjem tupine tvrdog mehaničkog sredstva ograničene dejstvene površine na navedeni predio tijela, odnosno sudarom navedenog predjela sa nekom tvrdom mehaničkom preprekom ograničene površine kontakta, a udarac šipke kao povrednog sredstva predstavlja podoban način odnosno sredstvo za nastanak ovakve povrede, gledano u prostoru u bilo kojem međusobnom položaju povrijeđenog i povredio u kojem ne navedeni dio tijela dostupan povrednom djelovanju, te principijelno posmatrajući bi mogla biti odbrambena, a u smislu zaštite dijelova tijela koji su vitalni. Oguljotina kože prednje strane grudnog koša, prema mišljenju vještaka nastala je tangencionalnim djelovanjem tupine tvrdog mehaničkog sredstva ograničene neravne površine na navedeni predio tijela odnosno klizanjem navedenog predjela tijela po nekoj čvrstoj mehaničkoj podlozi ograničene neravne površine kontakta. Takođe se vještak izjašnjavao i o mogućnostima nastanka teže posljedice, te je mišljenja sudsko-medicinski principijelno da povredno djelovanje kojim je nastala razderno-nagnječna rana predjela stražnje unutrašnje strane srednje trećine lijeve podlaktice moglo izazvati težu biomehaničku posljedicu, a povredno djelovanje kojim je nastala rana – ubodina desnog bočnog predjela vrata u predjelu desnog pregibača vrata, obzirom na mehaničke karakteristike povrednog sredstva i biomehaničke karakteristike navedenog povređivanja, te anatomske karakteristike povrijeđenog dijela tijela, odnosno obzirom na prisustvo magistralnih krvnih žila i dišne cijevi u neposrednoj anatomskej blizini povrijeđenog dijela tijela, moglo izazvati težu, do znatno težu biomehaničku posljedicu sa neposrednom opasnošću po život.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog K.N.zv.“K.“ vještak je naveo da je prilikom izrade nalaza koristio specijalistički nalaz Klinike za bolesti uha, grla i nosa i Hirurgije glave i vrata od 19.10.2023. godine u kojima je kod oštećenog konstatovana posjekotina na desnoj strani vrata i površinska ozljeda vrata, te da je tačno da se u pismenom nalazu i mišljenju vještaka navodi rana posjekotina, ali da je to tehnička greška jer je riječ o rani ubodini.

U dodatnom ispitu od strane kantonalnog tužioca, vještak je pojasnio da je u specijalističkom nalazu Prijemne ambulate Klinike za bolesti uha, grla i nosa i Hirurgiju glave i vrata navedena rana posjekotina na vratu dubine oko 4 cm, širine oko 2 cm, koja ponire u desni stenokloidno mastiotidni mišić, a koja rana ima karakter ubodine obzirom da prevelira dubina u odnosu na širinu jer je širina 2 cm a dubina 4 cm i nastaje mehanizmom djelovanje šiljatog povrednog sredstva koje i ponire u dubinu, a rana posjekotina nastaje prevlačenjem oštrice preko date površine tijela, kada je veća njena širina od dubine.

Svjedok Š.U. je u svom iskazu na glavnom pretresu od 07.03.2024. godine odgovarajući na pitanja branioca optuženog K.N.zv.“K.“ naveo da on kao ordinirajući kao ljekar kod pregleda pacijenta utvrđuje prisustvo površinske rane na osnovu makroskopskog pregleda, a da nije praksa da vrše precizna mjerenja već se vrši aproksimativna mjerenja. Takođe je naveo da je kritične prilike obavio pregled S.I., te da je u svom nalazu opisao ranu koju je utvrdio kod oštećenog a pri tome nije koristio pomagalo radi mjerenja dubine i širine rane već je to uradio na osnovu usvojenih

parametara tako da je moguće da postoje odstupanja u milimetrima, te da je u svom nalazu ranu na vratu indetifikovao kao posjekotinu.

U unakrsnom ispitu od strane kantonalnog tužioca, svjedok je naveo da se u anamnestičkim podacima navodi ono što pacijent kaže ili njegova pratnja i da pacijent uobičajeno navede svoje tegobe, ali da se zna desiti da se ti podaci ne slažu sa rezultatima njegovog pregleda.

Odgovarajući na pitanja sudskog vijeća, svjedok je naveo da se svaka rana eksplorira i vrši se njen pregled u dubinu, te da je dijagnoza koja je navedena u njegovom specijalističkom nalazu njegovo lično mišljenje, te da on nije specijalista sudske medicine, pa stoga taj njegov nalaz ne mora biti indentičan nalazu vještaka sudske medicine koji ima svoju metodologiju rada i ispitivanja.

Svjedok A.N., otac optuženog K.N.zv.“K.“, je u svom iskazu na glavnom pretresu od 07.03.2024. godine odgovarajući na pitanja branioca optuženog K.N.zv.“K.“ naveo da je tu veće optuženi došao kući sav isprepadan i rekao mu je da su ga oštećeni i neki njegovi drugovi ponovo pokušali napasti, a da je on imao neku čakijicu sa kojom je mahao u namjeri da će oni odustati, pa da ga je tom prilikom i zakačio ali nije imao namjeru, pa mu je svjedok rekao da ode u policiju, a što je optuženi i uradio. Svjedok je takođe naveo da mu je veće prije optuženi govorio da je imao sukob sa oštećenim i da je on i ranije napadao na njega i njegovu djevojku, ali da to optuženi nije želio da prijavljuje policiji. Svjedoku nije poznato razlog zbog čega je oštećeni napadao na optuženog, te da je kod optuženog vidio masnicu na čelu i da mu je govorio da je oštećeni uvijek bio sa svojim drugovima tako da su nadmoćniji. Inače je za optuženog svjedok naveo da žive u zajedničkoj kući, te da nikada nije bio nasilan i da se brine o svojoj sestri koja je

Optuženi K.N.zv.“K.“ je iznoseći svoju odbranu na glavnom pretresu dana 07.03.2024. godine naveo da nije imao namjeru da usmrti oštećenog, te da je više puta bio napadan od strane oštećenog. Dalje je naveo da je kritičnog dana zajedno A.A. vidjeli oštećenog u gradu, pa kako je A.A. bila ogorčena od prethodnog napada to su oni htjeli ne da mu se osvete već da vide zbog čega ih napada, ali se oštećeni okrenuo i krenuo na njih. Tom prilikom je A.A. imala neki metalni predmet koji je oštećeni uhvatio i krenuo da udara A.A., pa je optuženi izvadio čakiju i približio se oštećenom, te počeo da maše sa istom u namjeri da ga uplaši, ali je oštećeni krenuo i na njega, pa se optuženi uzmicao i mahao čakijom i tom prilikom ga sa istom i zakačio nakon čega je sa A.A. pobjegao.

Optužena A.A. je iznoseći svoju odbranu na glavnom pretresu dana 07.03.2024. godine navela da je dvije sedmice prije kritičnog događaja šetala sa svojim momkom K.N.zv.“K.“ na šetalištu Slana Banja kada im je sa leđa prišao oštećeni i gurnuo i napao K.N.zv.“K.“, a kada je pokušala da ih razdvoji udario je i nju u predjelu glave. Kritične prilike je sa K.N.zv.“K.“ šetala gradom kada su primijetili oštećenog, pa se ona uplašila te uzela šipku koju je pronašla u parku kako bi se mogla odbraniti, pa kada im je oštećeni prišao i htio joj oduzeti taj predmet i da je udara, a na što se i K.N.zv.“K.“ uplašio i počeo mahati nožem i valjda ga zakačio nakon čega su pobjegli.

Slijedom izvedenih dokaza, ovaj sud prije svega zaključuje da je na osnovu iskaza saslušanih svjedoka, navoda samih optuženih, kao i sačinjenog zapisnika o uviđaju sa foto-dokumentacijom, te predmeta pronađenih tokom vršenja uviđaja nesporno utvrđeno vrijeme i mjesto izvršenih krivičnih djela, te da je kritične prilike optuženi K.N.zv.“K.“ oštricom noža oštećenom nanio tjelesnu povredu u predjelu

vrata, a da je optužena A.A. imala u rukama šipku, a koje činjenice ni optuženi, a niti njihovi branioci nisu osporavali. Ono što je za odbranu optuženih sporno jesu okolnosti pod kojima je oštećeni zadobio povredu u predjelu vrata kao i radnje koje je tom prilikom preduzimala optužena A.A..

Ovaj sud je te odlučne činjenice u pogledu načina izvršenja krivičnog djela utvrđivao prvenstveno na osnovu iskaza oštećenog S.I. koji je na jedan jasan i uvjerljiv način opisao radnje koje su optuženi kritične prilike preduzimali. Iskazu ovog svjedoka sud u cijelosti poklanja vjeru, a činjenica da je odstupio od dijela svog iskaza iz istrage u vezi riječi koje mu je optužena A.A. kritične prilike uputila, ne samo da ne dovodi u pitanje njegov kredibilitet, a kako to branilac optužene A.A. pogrešno zaključuje, već upravo suprotno, daje njegovom iskazu dodatnu uvjerljivost kao objektivnog posmatrača. Naime, oštećeni je svjedočeći na glavnom pretresu naveo da nije tačno da mu je optužena A.A. kritične prilike rekla da će ga ubiti, kako je to izjavio tokom istrage i za to takvo odstupanje je dao sasvim razumna i jasna pojašnjenja navodeći da je optužena izgovorila mnoge riječi koje on većinom nije ni razumio, ali da ih je shvatio kao riječi prijetnje, pa kako je na ovaj način faktički i umanjio težinu krivičnopravni radnji optužene A.A., to ukazuje na odsustvo bilo kakve njegove zlonamjernosti prema optuženima. Takođe, na ocjenu vjerodostojnosti iskaza ovog svjedoka ne utiču ni navodi branioca optužene A.A. da je u specijalističkom nalazu Prijemne ambulate Klinike za ortopediju i traumatologiju JZU UKC Tuzla od 29.10.2023. godine na ime oštećenog u anamnezi navedeno da je oštećeni naveo da je dobio povredu nožem u predjelu desne strane vrata, te udarac u štok vrata u predjelu lijeve podlaktice, a obzirom da ordinirajući ljekar nije saslušavao oštećenog kao svjedoka niti za to ima zakonsko ovlaštenje, već je obavio razgovor sa pacijentom u cilju njegovog liječenja, a ne utvrđivanja okolnosti pod kojima su preduzete krivičnopravne radnje, te se podaci iz anamnestičkih podataka ne moraju nužno slagati sa rezultatom ljekarskog pregleda pacijenta, a što je svjedok Š.U. pojasnio prilikom svog saslušanja. Pri tome, sud je imao u vidu i činjenicu da je ljekarski pregled oštećenog na Klinici za ortopediju i traumatologiju JZU UKC Tuzla izvršen dana 29.10.2024. godine u 17,52 sati, a da bi tog istog dana nakon što je izvršeno zbrinjavanje njegovih povreda i njegova hospitalizacija, u 19,25 sati ovlaštenim službenim osobama Policijske uprave Tuzla na zapisnik o saslušanju svjedoka i nakon prethodnog upoznavanja o svim pravima i obavezama koje ima kao svjedok u krivičnom postupku jasno naveo da mu je optužena A.A. šipkom zadala udarac u predjelu lijeve podlaktice, a što je potvrdio i u svom iskazu pred sudom. na glavnom pretresu.

Pri tome, iako se vještak sudske medicine nije mogao izjasniti o tačnom mehanizmu nanošenja tjelesnih povreda oštećenom, obzirom da, a kako je to branilac optužene A.A. istakao u završenim izlaganjima, nije isključio mogućnost da je povreda u predjelu stražnje unutrašnje strane lijeve podlaktice mogla nastati sudarom navedenog dijela tijela sa nekom tvrdom mehaničkom preprekom ograničene površine kontakta, dovodeći u vezu iskaz tog vještaka da je udarac šipke podoban način za nanošenje te povrede, ali i da je kod oštećenog konstatovao i tjelesnu povredu u predjelu prednje strane grudnog koša koja je takođe mogla nastati djelovanjem tupine tvrdog mehaničkog sredstva ili klizanjem tog dijela tijela po mehaničkoj podlozi, sa iskazom oštećenog koji je opisao da mu je oštećena šipkom nanijela udarce u oba ta dijela tijela, sudsko vijeće zaključuje da je iskaz oštećenog usuglašen sa nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine u pogledu vrste i karaktera zadobijenih tjelesnih povreda i mehanizma njihovog nanošenja.

Osim toga, iskaz oštećenog je cijenjen i u odnosu sa iskazom svjedokinje Mldb.1, a čiji iskazi su u ključnim dijelovima usaglašeni, jer bez obzira da ova svjedokinja nije vidjela sam čin fizičkog napada optuženih obzirom da se kretala ispred oštećenog, potvrdila je navode oštećenog da su ih optuženi pratili, te da je vidjela nož kod optuženog K.N.zv.“K.“, a da je optužena A.A. imala nešto u rukama. Pri tome je i ova svjedokinja na glavnom pretresu izjavila nešto drugačije nego u istrazi, ali slično kao i kod oštećenog, te su izmjene išle u prilog optuženoj A.A. jer je izjavila da kada se okrenula vidjela je da je optužena imala nešto u rukama, ali da nije sigurna šta, već je zaključila da je riječ o metalnoj šipci obzirom na povrede oštećenog, pa je stoga na taj način i ona dodatno uvjerala sud u tačnost svog kazivanja i odsustvo bilo kakve zlonamjernosti i namjernog iskrivljivanju činjenica na štetu optuženih.

Pri tome, sud nije mogao prihvatiti u cijelosti navode optuženih iz njihovih odbrana iznesenih na glavnom pretresu, jer osim što su ti navodi u većem dijelu u suprotnosti sa navodima oštećenog i svjedokinje Mldb.1, oni su u određenom dijelu i međusobno kontradiktorni. Tako je optuženi K.N.zv.“K.“ naveo da je optužena A.A. bila ogorčena na oštećenog zbog njegovog prethodnog napada, te da su prišli oštećenom ali ne u namjeri da se osvete, već da provjere zbog čega ih napada i da je tom prilikom A.A. imala neki metalni predmet, a koji je oštećeni uhvatio i krenuo da je udara, pa je on izvadio nož i mahao sa istim u namjeri da zaštiti sebe i nju, a dok je optužena A.A. navela da su vidjeli oštećenog pa se ona uplašila i uzela metalnu šipku koju je pronašla u parku kako bi se mogla odbraniti i da joj je oštećeni prišao i htio joj uzeti tu šipku i da je udara, pa se K.N.zv.“K.“ uplašio i počeo mahati nožem i valjda ga je zakačio. Dakle, za razliku od dva usaglašena iskaza oštećenog i svjedoka Mldb.1 da su ih optuženi pratili te fizički napali, optuženi različito kazivaju o samom početku konflikte situacije jer je optuženi K.N.zv.“K.“ naveo da su oni prvi prišli oštećenom i da je tom prilikom optužena A.A. nosila metalni predmet i da je pri tome bila i ogorčena na oštećenog, a optužena A.A. da im je oštećeni prvi prišao i da je ona uzela šipku iz straha da je oštećeni ne napadne.

Iako tokom glavnog pretresa nisu izvođeni posebni dokazi u vezi ranijih odnosa između optuženih i oštećenog, sud prihvata činjenicu da su imali nesređene odnose, ali se porijeklo i razloge takvih odnosa nije utvrđivalo, a nije ni bitno kod presuđenja u ovoj konkretnoj krivičnopravnoj stvari. Međutim, pri tome sud nije mogao kao relevantnim prihvatiti iskaz svjedoka A.N., oca optuženog K.N.zv.“K.“ koji je svjedočeci pred ovim sudom naveo da je kritičnog dana optuženi došao kući i da mu je rekao da su ga oštećeni i njegovi drugovi ponovo pokušali napasti i da je kako bi se odbranio izvadio neku čakijicu i mahao sa istom u namjeri da se odbrani, a obzirom da su ti navodi optuženog K.N.zv.“K.“ koje je rekao svom ocu da ga je napalo više osoba u potpunoj suprotnosti sa iskazima svih svjedoka, pa čak i sa iskazima samih optuženih koji uopće nisu spominjali da je kritične prilike oštećeni bio u društvu sa drugim osobama, izuzev sa Mldb.1.

I u odnosu na tjelesnu povredu koju je oštećeni zadobio predjelu vrata u vidu rane ubodine desnog bočnog predjela vrata u predjelu desnog pregibača vrata sud je u pogledu njenog karaktera i mehanizam nanošenja poklonio vjeru iskazu vještaka sudske medicine koji je iznoseći svoj nalaz i mišljenje naveo da takva povreda ima karakter ubodine, a ne posjekotine. Naime, iako je u specijalističkom nalazu Klinike za bolesti uha, grla i nosa i Hirurgije glave i vrata od 19.10.2023. godine ordinirajući ljekar nakon što je opisao predmetnu povredu dubine 4 cm i širine 2 cm za istu naveo da je posjekotina, to ipak, a cijeneći mišljenje vještaka sudske medicine, takva rana

čija je dubina duža od širine ima karakter ubodine, a ne rezne rane. Oспорavajući takav zaključak sudskog vještaka, po prijedlogu odbrane saslušan je svjedok Š.U. koji je kao ljekar pregledao oštećenog i u svom nalazu opisao ranu kao posjekotinu, ali taj njegov iskaz ne dovodi u pitanje nalaz i mišljenje sudskog vještaka. Naime svjedočeći pred ovim sudom, svjedok Š.U. je naveo da dijagnoza koja je navedena u njegovom specijalističkom nalazu njegovo lično mišljenje, te da on nije specijalista sudske medicine, pa stoga taj njegov nalaz ne mora biti indentičan nalazu vještaka sudske medicine koji ima svoju metodologiju rada i ispitivanja. Na tačnost nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine ne utiče činjenica da je svjedok Š.U. oštećenog pregledao samo makroskopski bez tehničkih pomagala, a obzirom da je svjedok pojasnio da je dimenzije rane utvrdio na osnovu usvojenih parametara tako da je moguće da postoje odstupanja samo u milimetrima.

Sud je na osnovu činjenica utvrđenih tokom glavnom pretresa izvršio djelimičnu izmjenu činjeničnog opisa djela iz potvrđene optužnice tako što je navedeno da je optuženi K.N.zv.“K.“ oštećenom zadao udarac oštricom noža srednje jakog intenziteta zamaha, a obzirom da se vještak sudske medicine izjašnjavajući se na te okolnosti naveo da je intenzitet zamaha bio srednje jak, a moguće i jači intenzitet kroz određenu mehaničku prepreku ili uz pružen izvjestan mehanički otpor, pa kako je sud iskazu vještaka poklonio vjeru, te kako izvedenim dokazima nije utvrđeno da je oštećeni prije zadavanja tog udarca pružio mehanički otpor niti postavljao prepreku, to je sudsko vijeće i zaključilo da je taj intenzitet zamaha nije bio jači već srednje jak. Takođe je u odnosu na optuženog K.N.zv.“K.“ činjenični opis dopunjeni sa navodima da je oštećeni nakon što je zaprimio taj udarac odgurnuo oštećenog, a što proizilazi iz iskaza oštećenog, ali i svjedokinje Mldb.1 koja je vidjela da se optuženi K.N.zv.“K.“ udaljava, a dok je optužena A.A. ostala pored oštećenog, a na koji način su precizirane krivičnopravne radnje koje je preduzeo optuženi pa stoga nije povrijeđen objektivni indentitet optužbe i presude. I u odnosu na krivičnopravne radnje koje je preduzela optužena A.A., sudsko vijeće nalazi da nije utvrđeno da je optužena sa metalnom polugom u više navrata zamahivala prema glavi oštećenog i da mu je zadala više udaraca u predjelu lijeve podlaktice, jer to ni sam oštećeni nije potvrdio u svom iskazu obzirom da je naveo da ga je optužena pokušavala da ga udari, ali se nije izjašnjavao u koji dio tijela, te da mu je zadala udarac u predjelu desne strane grudnog koša, a potom pokušala da ga udari i u predio glave koji udarac je izbjegao postavljanjem svoje lijeve ruke. Stoga je sud i u ovom dijelu izbacio nedokazane činjenične navode, te iste dopunio sa navodima da je optužena A.A. oštećenom zadala i jedan udarac u predjelu grudnog koša, pa s obzirom da je tjelesna povreda u vidu oguljotine kože predjela prednje strane grudnog koša bila kao posljedica izvršenog krivičnog djela i opisana u činjeničnom opisu potvrđene optužnice to se izmjenama optužnice samo potpunije i preciznije određuje mehanizam njenog nanošenja, pa stoga nije ni povrijeđen objektivni indentitet optužbe i presude.

Cijeneći sve naprijed navedeno, sud nalazi da je optuženi K.N.zv.“K.“ bio svjestan da zadavanjem udarca oštricom noža oštećenom u predio vrata kao vitalnog dijela tijela istog može usmrtiti, a što je, prema mišljenju vještaka sudske medicine, bilo i objektivno moguće obzirom na prisustvo magistralnih krvnih žila i dišne cijevi u neposrednoj anatomske blizini povrijeđenog dijela tijela, te da je to u konačnici i htio. Naime, sud nije prihvatio navode optuženog niti njegovog branioca da optuženi nije imao namjeru da usmrti oštećenog jer je izvedenim dokazima utvrđeno da je optuženi sa leđa prišao oštećenom i sa oštricom noža mu zadao ubodnu, a ne reznu ranu u predjelu vrata nakon čega ga je oštećeni odgurnuo od sebe čime je taj

protupravni napada optuženog i prestao jer se optuženi udaljio od oštećenog. U tom smislu su neosnovani navodi optuženog da je mogao usmrtniti oštećenog da je imao takvu namjeru, a obzirom da je njegov protupravni napad prestao upravo zbog aktivne odbrane oštećenog, kao i navodi branioca optuženog da su oba optužena učestvovala u izvršenju krivičnog djela i da bi stoga trebali da dijele zajednički umišljaj, a obzirom da je optužena A.A. svoje krivičnopravne radnje preduzela nakon završenih radnji optuženog K.N.zv.“K.“, odnosno nakon što je oštećeni odgurnuo optuženog K.N.zv.“K.“ i koji se potom nalazio udaljen oko pet metara od oštećenog, pa se stoga ta dva događaja, iako vremenski kratko, ipak mogu posmatrati odvojeno.

I u odnosu na optuženu A.A. sud smatra da je ista bila svjesna da zamahivanjem metalnom šipkom prema glavi oštećenog u namjeri da mu zada udarac bila svjesna da ga na taj način može teško tjelesno povrijediti i da je to i htjela, a obzirom da je teža posljedica izbjegnuta samo pravovremenom reakcijom oštećenog koji je postavljajući svoje ruke izbjegao udarac.

Ocjenjujući pravno utvrđeno činjenično stanje sud je našao da su u njemu u odnosu na optuženog K.N.zv.“K.“ sadržana sva bitna objektivna i subjektivna obilježja krivičnog djela - Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, a u odnosu na optuženu A.A. krivičnog djela – Teška tjelesna povreda iz člana 172. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, pa kako uračunljivost optuženih nije dovedena u pitanje niti postoje okolnosti koje bi isključile njihovu krivičnu odgovornost, sud ih je za ta krivična djela i oglasio krivima.

Prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije koju treba izreći optuženom K.N.zv.“K.“ sud mu je kao otežavajuće okolnosti cijenio okolnosti pod kojima je krivično djelo izvršeno obzirom da je izvršeno u užem dijelu grada i na način da je sa leđa prišao oštećenom, a dok je kao olakšavajuće okolnosti cijenio činjenicu da je oštećeni zadobio laku tjelesnu povredu, da je do sada neosuđivan, da je mlađe punoljetno lice, kao i njegovo ponašanje nakon izvršenog krivičnog djela jer je od samog početka istrage sarađivao sa organima krivičnog gonjenja i policijskim službenicima pokazao gdje je odbacio nož kao sredstvo izvršenja, a koje okolnosti, prema ocjeni ovog suda imaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti, pa cijeneći pri tome da je krivično djelo ostalo u pokušaju, optuženom K.N.zv.“K.“ i ublažio kaznu ispod granice propisane zakonom, te ga osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije koju treba izreći optuženoj A.A., sud joj je kao otežavajuće okolnosti cijenio izraziti stepen krivice kao i okolnosti pod kojima je krivično djelo izvršeno, a obzirom da je krivično djelo izvršila u užem dijelu grada i nakon što je oštećeni prethodno već bio napadnut od strane optuženog K.N.zv.“K.“ i da mu je prije pokušaja zadavanja udarca metalnom šipkom u predjelu glave već zadala jedan udarac u predjelu grudnog koša i pokušavala da mu zada još drugih udaraca upućujući mu prijetnje, a dok je kao olakšavajuće okolnosti cijenio da je optužena do sada neosuđivana, kao i da je mlađe punoljetno lice, pa cijeneći da je krivično djelo ostalo u pokušaju, to je sud optuženoj A.A. i ublažio kaznu ispod granice propisane zakonom, te je osudio na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca.

Sud je na osnovu člana 78. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom K.N.zv.“K.“ izrekao sigurnosnu mjeru oduzimanja predmeta noža na preklop dužine oštrice 9 cm kao sredstva izvršenja krivičnog djela, a

optuženoj A.A. izrekao sigurnosnu mjeru oduzimanja predmeta metalne poluge kao sredstava izvršenja krivičnih djela, jer je navedenom noveliranom zakonskom odredbom propisano obligatorno oduzimanje predmeta koji su upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela.

Optuženi K.N.zv.“K.” i A.A. su na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH oslobođeni obaveze da naknade troškove krivičnog postupka obzirom da su nezaposleni i bez stalnih izvora prihoda, pa sud smatra da bi obavezivanje optuženih na plaćanje troškova krivičnog postupka dovelo u pitanje njihovo izdržavanje.

Obzirom da podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov za potpuno niti djelimično presuđenje imovinskopravnog zahtjeva oštećenog S.I. koji nije ni precizirao visinu postavljenog imovinskopravnog zahtjeva, sud je na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećenog uputio da svoj imovinskopravni zahtjev ostvaruju u parničnom postupku.

Iz svih naprijed iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Edita Jakovljević, s.r.

Predsjednik vijeća
Sudija

Damir Čačković, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema presude.